

Israel 60 år

Den 14. maj var det 60 år siden, at staten Israel blev oprettet. Efter mere end 1800 år uden eget land fik det jødiske folk i 1948 et nationalt hjem, hvor de ikke længere var underlagt andre folks mere eller mindre venligtsindede regeringer. Der er grund til at glæde sig over, at Israel findes og at ønske det jødiske folk tillykke med dagen.

Israels 60 års jubilæum giver anledning til nogle overvejelser om en kristens forhold til Israel. Jeg er klar over, at kristne kan have temmelig delte meninger om den sag, men jeg vil gerne nævne seks forhold, som jeg selv finder væsentlige.

Gud er historiens herre.

Det er et af verdenshistoriens mirakler, at det jødiske folk overlevede 1800 år i landflygtighed og derefter igen fik sit eget land. For mig er det en stærk påmindelse om, at Gud er historiens herre. Han er i stand til at føre sin plan igennem mod alle odds, og midt i historiens komplicerede mix af årsager og virkninger fører han sin frelsesplan igennem.

Forbøn

Vi opfordres i Bibelen til at bede om fred for Jerusalem (Sal 122,6). I en kristens bøn for Israel og det jødiske folk er det nærliggende både at bede om fred og tålelige politiske forhold i landet, og om at mange jøder og arabere må komme til tro på Jesus Kristus.

Ydmyghed

Der er kun relativt få jøder op igennem kirkens historie, som er kommet til tro på Jesus. For ikke-jødiske kristne kan det give anledning til en slags hovmod overfor det jødiske folk. Derfor minder Paulus os ikke-jøder om, at vi er som vilde olivengrene, der er podet ind på det ædle oliventræ ”mod naturens orden”, mens det jødiske folk er de naturlige grene (Rom 11,19-24). Det må indebære ydmyghed, at vi har fået en plads, som egentlig var nogle andres!

Støtte til messianske jøder

Der er i dag nogle tusinde Jesus-troende jøder især i Israel og USA. De kaldes ofte for messianske jøder og er en lille minoritet i det jødiske samfund. Ofte er de under pres fra deres jødiske landsmænd. Disse brødre og søstre i troen har brug for vores støtte. Ligesom de hedningekristne menigheder på Ny Testaments tid støttede den jødiske menighed i Jerusalem (Rom 15,26f), sådan har vi fremdeles en forpligtelse til at hjælpe de små messianske menigheder, når vi har mulighed for det.

Mission med et særligt håb

Evangeliet er ”for jøde først”, siger Guds ord. Derfor har vi en forpligtelse til at række evangeliet tilbage til jøderne. Det er ikke en let opgave for ”der hviler forhærdelse over en del af Israel” (Rom 11,25). Måske er det en af de mest tålmodighedskrævende missionsopgaver, som findes. Men det sker med et håb, som er enestående. Forhærdelsens tid vil på et tidspunkt slutte og ”så skal hele Israel frelses.” Jødemission er meget krævende og kalder på stor tålmodighed, men den bæres af et stærkt håb.

Kravet om retfærdighed er ens for alle

I den aktuelle politiske situation i Mellemøsten udfordres vi også som kristne til at forholde os til staten Israel som en politisk størrelse. Det er ikke så enkelt. Et pejlemærke i den forbindelse er, at kravet om retfærdighed er ens for alle. Både jøderne og palæstinenserne er underlagt de samme etiske krav. Derfor skal kristne ikke føle, at de skal forsvare alt hvad Israel gør, men insistere på retfærdighed og høj etik, ligesom de gammeltestamentlige profeter gjorde.

Tillykke til Israel – og resten af verden – med de 60 år!

Henrik Nymann Eriksen